

Красивитѣ линии

Т. м.

Ще прочета нѣколко стиха отъ пета глава отъ I. Послание къмъ Солунянитѣ: „Но търсете всѣкога доброто единъ на другъ и на всичкитѣ.“ (— 15 ст.).

„Винаги се радвайте.“ (— 16 ст.).

„Непрестанно се молете.“ (— 17 ст.).

„За всичко благодарете, защото това е волята Божия за васъ въ Христа Исуса.“ (— 18 ст.).

„Духа не угасяйте.“ (— 19 ст.).

Кое е най-мощното въ човѣка, проявенъ въ материалния свѣтъ? Ще кажете, че най-мощното въ човѣка е мисълта му. Обаче, мисълта е нѣщо невидимо. Какъ може тогава невидимото да бжде мощно? Мощното въ свѣта е въ проявеното, което човѣкъ вижда съ очитѣ си, чува съ ушитѣ си, вкусва съ езика си, възприема съ носа си и усѣща съ кожата и съ прѣститѣ си. Че, наистина, мощното е въ това, което възприемаме чрезъ сѣтивата си, човѣкъ се увѣрява, когато изгуби сѣтивата си. Тогава той разбира, колко е немощень. Страшно е, когато човѣкъ изгуби едно отъ сѣтивата си. Ако езикътъ му се повреди и не може да възприема вкуса на хранитѣ, той се чувствува